ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦି କିଙ୍ଗ କ୍ୟାଥେଡ୍ରାଲ

ବନାମ

ଜନ୍ ଆଙ୍କରିଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଜୁଲାଇ 24, 2001

[ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଏବଂ ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ:

କେରଳ କୋଠା (ଜମି ଓ ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1965 - ଧାରା 25-ଚର୍ଚ୍ଚ, ମସଜିଦ, ଡାୟୋସିସ୍, ଆର୍ଚଡାୟୋସିସ୍, ମଠ, ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ ଆଶ୍ରମ, ୱାକଫ୍ ଏବଂ ମଦ୍ରାସାଗୁଡ଼ିକର କୋଠା ପାଇଁ ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ ଅଧିସୂଚନା- ବୈଧତା -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ବୈଧ କାରଣ ଏହା ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେରଳ କୋଠା (ଭୂମି ଏବଂ ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ , **1965** ର ଧାରା **25** ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯାହା ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚ, ମସଜିଦ, ଡାୟୋସିସ୍, ଆର୍କ-ଡାୟୋସିସ୍, ମଠ, ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ ଆଶ୍ରମ, ୱାକଫ୍ ଏବଂ ମାଦ୍ରାସର କୋଠାକୁ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକରୁ ଛାଡ କରିଥିଲା । ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଛାଡ ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏଭଳି ଛାଡ଼ ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ନହୋଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଭାବରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମାନ ଛାଡକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥୋଚିତ ଭାବେ ବିଚାର-ବିମର୍ଶ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇନଥିଲା; ଏବଂ *ଏସ. କାଣ୍ଡସ୍ୱାମୀ ଚେଟିଆର* ବନାମ *ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, **[1985] 1 SCC 290** ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଛାଡ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପାଳନ କରି ନଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ :**1.1.** ସାର୍ବଜନୀନ ଧାର୍ମିକ କିମ୍ବା ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନ କିମ୍ବା ନ୍ୟାସ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରେ, ଯାହା କେବଳ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଆୟର ବଣ୍ଟନ ମଧ୍ୟ କରେ, ଯାହା ସେଗୁଡ଼ିକ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏପରି ଅନୁଦାନ କିମ୍ବା ନ୍ୟାସ ର କୋଠାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜମିଦାରଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କୋଠାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ , ଏକ ଧାର୍ମିକ କିମ୍ବା ଏକ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିବାରୁ, ଭଡା ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । **[1116- B- D]**

1.2. କେରଳ କୋଠା (ଭୂମି ଏବଂ ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1965 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଉଚ୍ଛେଦକୁ ରୋକିବା ଏବଂ ଭଡାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା । ଯଦି ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ ସଂସ୍ଥାର ନ୍ୟାସି ମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବଜାର ଭଡା ନ ଦେବା ପାଇଁ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସହିତ ସାଧାରଣ ବଜାର ଭଡା ଆଦାୟ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଫଳାଫଳ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ ଏବଂ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । କିନ୍ତୁ ଆଶଙ୍କା, ସ୍ବତଃ, ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଜମିଦାରମାନେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯଦି ଏପରି ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର କୋଠା ଅଧିନିୟମରୁ ଛାଡ ହୁଏ, ତେବେ ନ୍ୟାସ ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ସରକାର ଛାଡ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ଛାଡ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । [1117- A-C]

ଏସ୍. କାଣ୍ଡାସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିୟାର ବନାମ *ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* , **[1985] 1 SCC 290;** ***ଜୟକରଣ*** ବନାମ *କେରଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ R ଏବଂ W ସୋସାଇଟି*, **[1994] 1 KLT 24;** *କେରଳ ରାଜ୍ୟ* ବନାମ *ବିଜୟନ*, **[1978] KLT 342** ଏବଂ *ଲକ୍ଷ୍ମଣନ* ବନାମ *ମୋହମ୍ମଦ*, **[1992] 1 KLT 85 FB** ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ କରାଗଲା ।

ପି. ଜେ. ଇରାନୀ ବନାମ *ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ*, **[1962] 2 SCR 169** ଏବଂ *ରୋହତାସ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ଏସ୍. ଡି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, **[1969] 3 SCR 108,** ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5628 /2000 ।

O.P. ସଂଖ୍ୟା 13769/1998ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 22.11.99 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

C.A. ସଂଖ୍ୟା 5781, 6375, 6376, 6378, 6380, 6381, 6372, 6374, 6382, 6373/2000 ଏବଂ C.A. ସଂଖ୍ୟା 4456/2001 ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏଲ୍. ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ, ଜୋସେଫ୍ କୋଡିଆନ୍ଥର୍ସ, ଏମ୍.ପି. ବିନୋଦ, ଏମ୍.ଟି. ଜର୍ଜ, ଟି.ଜି.ଏନ୍. ନାୟାର, ଏ. ରଘୁନାଥ, ଜି. ପ୍ରକାଶ, ରୋମି ଚାକୋ, କେ.ଏମ୍.କେ. ନାୟାର, କୁମାରୀ ମାଳିନୀ ପୋଡୁଭାଲ, ରାଜୀବ ମେହେଟ୍ଟା, ରୌଫ ରହିମ ଏବଂ ରାକେଶ କେ. ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା : C.A. ସଂଖ୍ୟା 5628/2000, 5781/2000, 6375/2000, 6376/2000, 6378/2000, 6380/2000, 6381/2000, 6372/2000, 6374/2000 ଏବଂ C.A.ସଂଖ୍ୟା 4456/2001 (S.L.P. (C) ସଂଖ୍ୟା 11259/2000ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ)

S.L.P. (C) ସଂଖ୍ୟା 11259/2000 ରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

କେରଳ କୋଠା (ଲିଜ୍ ଏବଂ ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1965 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 25 ଅଧୀନରେ ଦୁଇଟି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା - ଗୋଟିଏ 7.3.92 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା S.R.O. ସଂଖ୍ୟା 435/92, ଯାହା 7.4.92 ରେ କେରଳ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ସମସ୍ତ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଧର୍ମର ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚ / ମସଜିଦର କୋଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4, 5, 7, 8, 11 ଏବଂ 13 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକୁରୁ ଛାଡ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧିସୂଚନା S.R.O. ସଂଖ୍ୟା 769/96 ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ସମସ୍ତ ଡାୟୋସିସ୍, ଆର୍ଚ୍-ଡାୟୋସିସ୍, ମଠ, ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ ଆଶ୍ରମ, ୱାକଫ୍ ଏବଂ ମଦ୍ରାସା କୋଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4, 5, 7, 8, 11 ଏବଂ 13 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକୁରୁ ଛାଡ କରିଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବ ଅଧିସୂଚନାକୁ ସଂଶୋଧିତ କରିଥିଲା । ଏହି ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅନେକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସରକାର ବିଚାର-ବିମର୍ଶ ହୋଇ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିନାହାଁନ୍ତି ,ଯାହା ଫଳରେ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଇଚ୍ଛାଧୀନ କ୍ଷମତାର ମନମୁଖୀ ଭାବରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଜାରି ହେଉଛି ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି ଛାଡ଼ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଯେ ଚର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ମସଜିଦର କୋଠାଗୁଡ଼ିକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ଏବଂ ତେଣୁ, ମାଲିକାନା ଆଧାରରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ପ୍ରକୃତିର ପରିସରକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସରକାରଙ୍କୁ ଏପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛାଡ଼ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାକୁ ହରାଇବ ।

ପ୍ରତି ସତ୍ୟପାଠରେ ରାଜ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ଆଇନ ଆଧାରରେ ଛାଡକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । *ପି.ଜେ. ଇରାନୀ* ବନାମ *ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ*, [1962] 2 SCR 169 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମାଡ୍ରାସ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକରୁ କୌଣସି କୋଠାକୁ ଛାଡ କରିବା ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସ କୋଠା (ଲିଜ୍ ଏବଂ ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1949 ଅଧୀନରେ ନ୍ୟସ୍ତ ସମାନ କ୍ଷମତା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ଦାତବ୍ୟ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ନ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଦାତବ୍ୟ ଏକ ପୃଥକ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼େ । *ଏସ୍.କାଣ୍ଡସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିଆର* ବନାମ *ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* , [1985] 1 SCC 290 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ , ଧାର୍ମିକ କିମ୍ବା ଦାତବ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର କୋଠା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛାଡ ପ୍ରଦାନକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ଏହି ନ୍ୟାସ ଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସୁପରିଚିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସେବା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଆୟର ବଣ୍ଟନ ସେହି ବସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ଯାହା ସହିତ ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବରୁ *ଜୟକରଣ* ବନାମ *କେରଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ R ଏବଂ W ସୋସାଇଟି*, (1994) 1 KLT 24 ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ :-

> "ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭଳି ଦାତବ୍ୟ ସଂସ୍ଥାର ସପକ୍ଷରେ ଛାଡ ପ୍ରଦାନକୁ ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଯଦିଓ ଛାଡ ପ୍ରଦାନ ଅଧିସୂଚନାରେ କୌଣସି କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତଥାପି ଯଦି ଏହା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ତେବେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ । ଛାଡ ପ୍ରଦାନ ଅଧିସୂଚନା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ, ମୂଳ ଆବେଦନରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଆଧାରରେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଇଚ୍ଛାଧୀନ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତାର ଯାଞ୍ଚ ସାପେକ୍ଷ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟରେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଧର୍ମର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୋଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଥରରେ ଆଇନର ପରିସରରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା କୌଣସି ବାହ୍ୟ ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନ ହୋଇ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରି ସରକାରଙ୍କୁ ଆଇନଗତ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଏସ. କାଣ୍ଡସ୍ୱାମୀ ଚେଛିଆର* ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ବିବେଚିତ ତାମିଲନାଡୁ କୋଠା (ଲିଜ୍ ଏବଂ ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1960 ଅନ୍ତର୍ଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଏବଂ ବିଚାରାଧୀନ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁଳନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ଆଇନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ :

ତାମିଲନାଡ଼ୁ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 29	ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25
29. ଛାଡ - ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସରକାର, ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରୁଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ଯେକୌଣସି କୋଠା କିମ୍ବା, କୋଠାର ଶ୍ରେଣୀକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମର ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଛାଡ କରିପାରିବେ ।	ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସରକାର, ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ, ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ଅଧିନିୟମର ଯେକୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଛାଡ କରିପାରିବେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାମିଲନାଡୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ର କ୍ଷମତା ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିର, ଯେତେବେଳେ ଏହି କ୍ଷମତା କେବଳ "ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ପାଇଁ" ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭାଷା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୁହେଁ । ସରକାର ଛାଡ଼ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହା ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ପାଇଁ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା ଏହି କ୍ଷମତାଗୁଡ଼ିକର ଖାମଖିଆଲି କିମ୍ବା ମନମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ପରିସରକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରେ । ତେଣୁ, ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି, ତାହା ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଇନରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସାର୍ବଜନୀନ ଧାର୍ମିକ କିମ୍ବା ଦାତବ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ନ୍ୟାସ ଗୁଡ଼ିକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରନ୍ତି, ଯାହା କେବଳ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଆୟର ବଣ୍ଟନ ସେଗୁଡ଼ିକ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ତାହା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ ଏବଂ ଏହିପରି ଦାତବ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ନ୍ୟାସ ର କୋଠାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜମିଦାରଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କୋଠାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହା ତିନୋଟି କ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ, ଯେପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାନ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡିକ ହେଉଛି (i) କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ଲିଜ୍ (ଆବାସିକ କିମ୍ବା ଅଣ-ଆବାସିକ) ନିୟମାବଳୀ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ; (ii) ଏହିପରି କୋଠାର ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ (iii) ଏହିପରି କୋଠାରୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ । ଏସ୍ କାଣ୍ଡସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିଆର୍ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଜନ ବିଶ୍ୱାସ, ଭଡା ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ କିମ୍ବା ଦାନର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭାବରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ସେହି ଆଧାରରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ଦାତବ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ତାମିଲନାଡୁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଛାଡର ବୈଧତାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଯୁକ୍ତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ବର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଯାହା ଏସ୍ କାଣ୍ଡସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିୟାର ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ।ତେଣୁ, ସେହି ମାମଲାରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକମାନଙ୍କ ସେହି ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଯୁକ୍ତି ଏହି ନୁହେଁ ଯେ ଚର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ମସଜିଦ, ଡାୟୋସେସ୍, ଆର୍ଚ୍-ଡାୟୋସେସ୍, ମଠ, ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ ଆଶ୍ରମ, ୱାକଫ୍ ଏବଂ ମାଦ୍ରାସା ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ତଥ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥିଲେ ତାହା ଆମେ ବୁଝିପାରୁନାହୁଁ ।

ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଛାଡ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ *ଏସ୍. କାଣ୍ଡସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିଆର ମାମଲା* (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ସୂଚିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାରେ ଛାଡ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । *ଏସ୍. କାଣ୍ଡସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିଆର* ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କମ୍ ଭଡା ଦିଆଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଭଡାଟିଆମାନେ ପରିସ୍ଥିତିର ଫାଇଦା ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅସହାୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥିତିକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯଦି ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବୁ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଉଚ୍ଛେଦକୁ ରୋକିବା ଏବଂ ଭଡାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଏବଂ ଯଦି ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାତବ୍ୟ ସଂସ୍ଥାର ନ୍ୟାସି ମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ବଜାର ଭଡା ଆଦାୟ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଏପରି ବଜାର ଭଡା ନ ଦେବା ପାଇଁ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାର ଅଧିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଫଳାଫଳ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଆଶଙ୍କା ମାତ୍ର ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ଘରମାଲିକମାନେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯଦି ଏପରି ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର କୋଠା ଅଧିନିୟମରୁ ଛାଡ ରହିଥାଏ, ତେବେ ନ୍ୟାସ ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇପାରିବ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ । ଯଦି ସରକାର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଛାଡ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଅଛି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଏବଂ ପ୍ରଶାସନିକ ଆଇନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆକ୍ଷେପ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନାବଶ୍ୟକ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଏହି ଦିଗ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା କି ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଦିଗଟି ହୁଏ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଆମର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ।

ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ଆଧାରରେ ଏକ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ପାର୍ଥକ୍ୟ କରାଯାଉଛି, ସେହିପରି କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ, ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭଳି ସାମ୍ବିଧାନିକ ସଂସ୍ଥା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ହିଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ମୂଳ ଆଧାର ଥିଲା, ଯାହା *ଜୟକରଣ ବନାମ କେରଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ R ଏବଂ W ସଂସ୍ଥା ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ)* କିମ୍ବା *ଲକ୍ଷ୍ମଣନ ବନାମ ମହମ୍ମଦ*, (1992) 1 KLT 85 (FB)ରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପଞ୍ଜିକୃତ ୱାକଫରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏପରି ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ନିଜସ୍ୱ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବ, ଯଥା, ନ୍ୟାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଦାନ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ।

ରୋହତାସ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ଏସ୍.ଡି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1969] 3 SCR 108 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଯଦି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆବଶ୍ୟକ ମତାମତ ଗଠନ କରିପାରିବେ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ମନ ନଦେଇ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଏସ୍. କାଣ୍ଡସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିଆର* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ସହିତ ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିସର ଏବଂ ଏପରି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ମାନଦଣ୍ଡରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, *ଜୟକରଣ ବନାମ କେରଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ R ଏବଂ W ସୋସାଇଟି* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିସୂଚନାରେ କୌଣସି କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଅଧିସୂଚନାକୁ ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ବୋଲି ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ପୁଣିଥରେ, ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *କେରଳ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ବିଜୟନ*, (1978) KLT 342 ରେ *ଦେବସ୍ୱମ ବୋର୍ଡର ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣନ ବନାମ ମହମ୍ମଦ* ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏକ ୱାକଫ ସହିତ ଜଡିତ ସମାନ ଅଧିସୂଚନାକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ବୈଧ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଉ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତଦନୁସାରେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

C.A. ସଂଖ୍ୟା 6373/2000 ଏବଂ 6382/2000 /

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5628/2000 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଏବଂ ସଂଲଗ୍ନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ଦେୱାନୀ ଆବେଦନଗୁଡିକ ଖାରଜ ହେବ ।

ବି. ଏସ୍.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।